

ሽብር

ሃማ መተኔ

ሓሳባች

“ባሕሪ’ውን ምውሳኔ አይጸልእን’ዩ”

አብ ቅንያት ሓሳብ ጸም ኢና ዘለና። ምጅማር ጸም ክልተኣን ሃይማኖታት አብ ሓይ እዋን ምዃን። አገዩ ዘገረመኒ ክኮተት እዩ። ንሱ’ዩ ድማ ሎሚ ብርዕይ አልዓለ ሓሳብይ ክጽሕፍ ደሮኹኔ።

አማረ መካኒን ዝተባህለ ኢትዮጵያዊ ተንታኒ ፖለቲካ አብ ማሕበራዊ ገጸት ቀሪቡ ብዘገቡ ህዝቢ ኤርትራን መራሕ ኤርትራን አብ ቀርኒ እናራቃ፡ ተጎናጸፎም ዘለዉ ዓወት አብ ዝተጎነጎሉ ዝበረ ኢጋጣሚ፡ ብዘገቡ ሓድነት ኤርትራውያን ዝበሉ ደስ ዘበል ምሉእ ሓሳብ ቀልበይ ስሒብዎ እዩ። ንሱ አብ ዘረብኡ፡ “ኤርትራውያን ናይ ውሽጢ ሽግር የብሉምን፡ ሃገራዊ ሓድነት ደኣ እምብር ብሄራዊ ወይ ዓሌታዊ ፍልልይ የብሉምን። ምስጢር እዚ ሎሚ ረኺቦም ዘለዉ ዓወት ድማ ንሱ እዩ። ኤርትራዊ መን ኢኻ ኢልካ እንተ ሓተትኩዎ ዝምልሳ ፍልጥቲ እዩ፤ ‘ኤርትራዊ እዩ’ ኣሉ ይምልሰልኩ። ብሊን ዶ ገለ ዝዘገል ፍልልይ የብሉምን። ኢትዮጵያ ዘየፍኣቶ ጸጋ እዚ’ዩ” ዝብል ነፍ።

እቲ አብ ሞንጎ ናይ ሎሚ ብልጽግቲ ኤርትራን ክልተ ዝሃይማኖቲ ህዝባን ዝተፈተነ ውዲት ተጻሕፍ ወረቃቕቲ ዝኣኹሉ ኣይነገን። እንተ ኾነ ነቲ ገጸት ዘይኣኹሉ ፈተነ ዘፍሸለት ኣርባዕተ ፊደላት ዘለዋ ርዝታ ምልክቲ ሓሳብ መጻጻፍ እዚ ድርብራብ ውዲታት እዩ፤ ሓድነት። እዚ አብ ኤርትራ ዝተፈተነ ህዝቢ ከፋፊልካ ሓድነቲ ኣላኸሊሕካ ብውልቃውነት ወይ’ውን ብዩባላ፡ ብሄር ዓሌት ክሓሰብ ምግባር ዝበለዩ ግን ከኣ ባይታ እንተ ረኺቡ ገና ዝሰርሕ ዘሉ ስነ-ሓሳብ ምዕራባውያን እዩ።

አብ ታሪኽና እንግሊዝ ንኤርትራ ግዝኣቲ ጌሩ ምስ ተረጎሞ እታ ቅዳመይቲ ዝፈተና ዝፈሸለት ግንባር ዓሌትነት እዩ ኔራ። ነቲን ሓይ ዝመሰረተን ግን ከኣ ክልተ ዝጸምተን ሃይማኖታት ምብታን ተፈተኑ እዩ። ዋላ’ኳ ነዊሕ ኣይኸድ፡ አብ ወርሒ ለኮቲት 1950 ልኡኻት ሕቡራት ሃገራት አብ ኣሰመራ አብ ዝበርሉ ኢጋጣሚ ምክንያቲ ብዘይገረ አብ ሞንጎ ኣመንቲ ምስልምናን ክርስትናን ኤርትራውያን ንሸውዓተ መዓልታት ዝዩዳል ምቅትታል ተፈጸሙ ኔሩ። እንግሊዛውያን ርእይ ስምዖን ደራሲ ኣሰፈሮም። ቡዩም ናይ ሸው ንኣርትራ ኤርትራ ብሰላማዊ መንገዲ ድሌቶም ዝበልጹ ዝበሉ ከም ኣዮና ወልድአብ ወልደሚርያምን ኢብራሂም ሱልጣንን ዝርከቡምም ሓርቢታት እቲ ኮነታት ከም ዝደኡ ተገይሩ። አብ መቐብር ብወገን ክልቲኦም ሃይማኖታት ዝሞቲ

ብምብጻሕ ሕቃፍ ፅምብብ ብምቕማጥ ምውታትቶም ከይተረፈ ዓሪፍም እዮም። እዚ ከምዚ ዝኣመሰለ ጭብ ህዝቢ ዘሰቡ ወለዶ እሞ ከመይ ኣበሉ እዩ ብዘጸል ክሓሰቡ።

ንዕኡ ስዒብ’ውን ዝገኣቲ ስርዓታት ኢትዮጵያ አማኒ ምስልምና ንምጽናት ሕልምም ናይ ምትግባር ስገምትታት’ውን ወሲዶም እዮም። መሳሊድ እናፍረሽክ ሰላማውያን ኣመንቲ እናቐንጸልኩን ዘርኢ ናይ ምጽናት ፈተነ ዘይበረ ኣይነገን። እንተ ኾነ ህዝቢ ኤርትራ “ኣሰላምና ክርስትናና ሓይ ኢና” ብምባል ዓረር ጸላኢ ብሓሳብ ተቐብሎም እዮም። እዚ ኹሉ ተሰጊሩ ናጽንት ምስ ተረኽቦ’ውን እንተ ኾነ ነቲ ሕልማዊ ሓሳባቶም ንምሰላይ አብ ኣእምሮ ንጹህ መንገዳይ ዓሌትነት ብሄራውነት፡ ኣውራጃነት ዝብሉ ቫይረስ እናኣተኻ ንምብዮሉ ተፈተኑ። ይፍተጎ’ውን ኣሎ።

ሓይ እዋን ሓይ መጽናዕታዊ ጽሑፍ ንምድላው ሓንቲ ጉጅለ ቁይምና ኔርና። ምስ ጉጅለይ አብ ሓይ ቤት ምግቢ ኣቲና ዝእዘዘናዮ ክሳብ ዝመጽና፡ ብዘገቡ ስራሕና ግዙብ ነበርና። ንሕና ዘዮቕሉብናሎም በጻሕቲ ዝኾኑ ጸዓዱ ምስ ሓይ ኤርትራዊ ኣትዮም ኔርና። ዝእዘዘናዮ ምግቢ መጸኢ እናተመገብና እቲ ኤርትራዊ መጸኢ፡ “ይቕሬታ እዞም ጸዓዳሎ ብኣኻን ኣገደም ተገሪሞም። ካብ ንኣቲ ብኣኻን እዩ ዘሎ ዕላሎም። እሞ ስኢ ክንወሰድ ይብሉ ኣለዉ” ክብል ቡቲ ትሑት ኤርትራዊ ኣንደባቲ ተወኪሰና። ንሕና እሞ ብምግራጥም ተገሪምና ፍቓደናታት ምዃና ነበርና ክንሰኣል ተዳሊና። ተሳኢልና’ውን። እንተ ኾነ ንኣንፍና ስኢልና ክንወሰድን መንነት ሰኣልናና ክንፈልጥን ነቲ ኤርትራዊ ኢና ተወኪሰና። ክምስታ ኣሰንደ ዝመሰሰ መልሲ፡ ቡቲ ጽኑዕ ሃገራዊ ሓድነትና መሊሰና ክኸርዕ ዝገበረ እዩ ኔሩ።

“ክልተ ነገሮይን እምነት ዘለምም ሰባት፡ ኣይነገን ብሓይ ክበልዑ ጎረብቡ ክኾኑሉ አብ ዘይከኣሉሉ ዘሎ እዋን ዝዚ ብምርኣየም’ዮም ተደኒቆም” እዩ መልሱ ኔሩ። እንተ ንሕና እሞ ካብ ክልተ ሃይማኖት ዝመጸኣና ምዃንናስ ሸው ኢና ዘከርናዮ። ሰብ ሓይ ዕላማ ምግባርናዮ ብሓይ ኮፍ ኣበልና ኔሩ። ንሱ ኹኣ ነታ ወንዶ ወገንካ ዘይትፈቲ ኤርትራ፡ አብ ዕቤታ ዓሸራና ንምግባር እዩ ኔሩ ተልእኾና። እምነትናን ሃይማኖትናን ግን አብ ውሽጥና እዩ ኔሩ።

ክብራት ኣንበቡቲ ምናልባት እዚ ደኣ ንፈልጦ እንዲና ትብሉ ትህልዉ ኢኹም። እንተ ኾነ ከምቲ

ምሳሌ ሱዳናውያን “ባሕሪ’ውን ምውሳኔ አይጸልእ እዩ” እሞ ሓሳብ እንተ ወሰኸናሉ ኣይጽላእን እዩ። እዞም ብሓይ ኮፍ ምባልና ዘገረሞም ተገሪምቲ እዚ ፍጹም አብ ኣርብዓታት’ውን አብ እዋን ምምስራት ኤርትራ ንኤርትራውያን ኣሰላማይ ዝሓረዳ ደርህ ቢጋም አብ ቁርኣን ጠቐም። ከምኡ’ውን ክርስትያን ዝሓረዳ ደርህ ቢጋም። አብ መጽሓፍ ቅዱስ ጠቐም’ዮም። ስልገሰ እቲ ሓድናት ካብ ውሉድ

ወለዶና እናተወራረሰ ዝመጸን ዝጸሎን ዝቐጽልን እዩ። አብዚ ዘለናዮ መድረኽ ዓለም ስኢናቶ ዘላ እንኮ ነገር፡ ሰላም’ዩ። ክንዲ ዝምስልካ ማዕብል፡ ክንዲ ዝገበሬ ቁጠባ ይሃሉኹ ዋላ ብርኪት ጠፊር ደይቡ ሰላም እንተ ዘይበልካ ምንም የብልካን። ንሕና ድማ ነቲ ጸባሕ ዝህሉ ከም ውሁብ ወሲድና፡ ነቲ ካብ ዘይምህላዉ ናብ ምህላዉ ዘምጽእ ሓድነታዊ ህንጻና አብ ምድልዓል ኢና ጸኒሕና።

ከምዚ ተንታኒ ፖለቲካ ዝበሉ ሎሚ ናይ ዞና ኣርማ ሰላም ንምዃን ዝበቓዕና፡ ዝመነ ኣይሂ ሕሳም ሰጊርና ርግቢ ሰላም፡ ካፍ ሓሊፉ ዝሰፍን ንልእኽ ሕብረተሰብ ንምዃን በቐዕና ኢና። አብታ ኣኪባትና ዘላ ኣይራሽና ስምና “ኣነ” ዘይነህ “ንሕና” እዩ፤ ዕላማና “ናተይ” ዘይነህ “ናትና” እዩ። ትማሊ ዘወወተ ብጽር መርገጺ ድማ ንሱ እዩ።

ቤትኤል ሰሎሞን ካብ ከረን

ንሕና ውጽኢት ኣተሓሳስባና ኢና።

ቋንቋ ጥቕሲ

“ንሕና ውጽኢት ኣተሓሳስባና ኢና። ዘረባና ካልኣዊ’ዩ፡ ሓሳባትና ይነብር፡ ርሑቕ ከኣ ይዓዓዝ።” በለ ... ሰሞሚ ሺሽካናንዳ፡

ሰለሰተ ሰብ ከም ኣብነት ውሲድና ጽሑፍና ክንጅምር፡ ቢላል፡ ሰናይን ዳናይን ኣለው። ቢላል ንሰናይን ዳናይን በዲሉምም ኣሎ። ሰናይን ዳናይን ከኣ ክልተ ዝተፈለለዩ ግብረ-መልሲ ኣርእዮም ኣለው። ዳናይ፡ “ቢላል ከምዚ ክገብረኒ” ኢሉ ብምሕንፋን ሕንኡ ንኸፈዲ ንቢላል ዘዋቅዓሉ ኣገባብ ክሓሰብ ይውዕልን ይሓድርን ኣሎ። ሰናይ ከኣ “ቢላል ሰለምንታይ’ዩ ከምዚ ገይሩ?” ኢሉ ንቢላል ኣዕሚቑ ከንብቦን ክርድኣን ድሕሪ ምፍታን፡ “ክላእ በቃ ቢላል ዓቕሙ’ዩ ኣርእዩ።” ብምባል ንተግባር ቢላል ብምንግቕ ካብ ሓሳቡ ኣውጸኣ።

ካልኣይ ኣብነት ክንርኢ፤ ቢላል አብ ትምህርቲ ኣዘዩ ውጽኢታዊ፡ ኩሉ ግዜ ንፋዕ’ዩ፤ ኩሉ ግዜ ተመሃርይ’ዩ፤ ኩሉ ግዜ ኹኣ ብዓል ዓቢ ሓሳብን ዕላማን እዩ። ሰናይን ዳናይን ግን ክልተ ኣይግዳዱ ነበሩ። ንመንፍዓት ብጸዮም ከኣ ብኸልተ ዝተፈለለዩ መገዲ ርእዮም ኣለው። ዳናይ፡ “ቢላል ሕልበትሲ ጠቅዮ ተባሂሉለይሲ ክትብጥረም ጀሚራ? ብሓይ ንኸይድን ንመጽእን ዝነበርና ናይ’ህ ትምህርቲ ዝፍግታ ድያ?” ኢሉ ብምሕሳብ ንቢላል አብ ዝረኸቦ ከንኣእሶ፡ ብዘገቡ ከከፋኡ ከዕልል፡ አብ ዝኹን ኣጋጣሚታት ኣንጻር ቢላል ደው ይብል ነበረ። ሰናይ ከኣ “ቢላል ከመይ ኢሉ’ዩ ኩሉ ግዜ ንፋዕን ግዳሱን ዝኸውን? ኣይሰልክዮን ድያ?” ብምባል ንቢላል ቀሪቡ ከንብቦን ክርድኣን ፈተኑ። ንጉዕዞን ንዋፊታትን ቢላል ድሕሪ ምዕዛቡ፡ “ኣነ ኹኣ ንህይወተይ እንታይ’ዩ ዝገብረሉ ዘለኹ? ናተይ ዓቢ ሓሳብን ዕላማን ከ እንታይ’ዩ?” እናበለ ይሓሰቡ። ንቢላልን ተግባሩን ከኣ ብእውታ ጠሚቲ ክኸብር ጀሚሩ። ንነብሱ ብኸመይ ከም ዘዕብዮ ኹኣ ንኣሸተይ ትምህርቲ ረቢሑ።

አብ ቀዳማይ ካልኣይን ኣብነት ብምርኣይ፡ ንናይ መኖም ኣተሓሳስባ ኣድኒቕኩም? ሰለምንታይ? ንኸሎም ቡቲ ዝሓሰቡም መዘኸኩምምዶ? እሞ እዞም ሰባት ቡቲ ዝሓሰቡም ተፈላልዮምዶ? ኣተሓሰስባእም ብምዝማድ ንመኖም ንመስል? ወዮ ሰሞሚ ሺሽካናንዳ ዝበሎኹ ሓቂ ድያ?

ተግባር ኩሉ ግዜ ውጽኢት ኣተሓሳስባ፡ ፍልጠት፡ ንቕሓትን ተመኸርን እዩ። እቲ አብ ዝበዘሐ ጉዕዞና እንህቦ ግብረ-መልሲ ውጽኢት ናይ ዘለና ኣተሓሳስባ፡ ፍልጠት፡ ንቕሓትን ተመኸርን እዩ። እታ ዝደቐቐትን ዝዓብዮትን መሰረት ናይ ሓይ ተግባር ሓሳባት እዩ። ኩሉና ኹኣ በዛ መሰረትን ኣተገባብራኣን ኢና እንፈላለ። ስለዝኹን ኹኣ ሰሞሚ ሺሽካናንዳ “ንሕና ውጽኢት ኣተሓሳስባና ኢና” ዝበለ።

ሱራፍኤል ተ.

